

1886-08-06

SENDER

Nanny Bech

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Civita d' Antino

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Tilskrift

Mentioned people:

H.C. Aggersborg

Nanny Bech

Susette Maribo

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Archive:

Mappe 17 nr. 17

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 17

Civita d'Antino d 6te August

Kjære Fröken Skovgaard, jeg vilde saa gjerne fornöie Dem lidt paa de to unges Bryllupsdag, og jeg ved da det bedste jeg kan give Dem og Deres Onkel, er en lille Beretning om at det vedbliver at gaa en lille bitte smule fremad henede. – Det er ikke til at tage Feil af, at den gode Gud har tilladt Livet at seire, og det er jo vidundelig deiligt, mést for Joakim, men saa for alle der elske de to. Det rörte mig saa da De sagde, at Joakim og Agnete gik som helt i ét for Dem, og jeg tror sikkert, det vil herefter end mere blive Tilfældet, for det er baade rörende og yndigt, saa de begge to, tage denne Sygdom, som en Velsignelse af Vorherre, og höre derved, som Agnete siger, hinanden endnu meget fastere

-2-

til, end för. Dr. Alfonsio Enrique, var helt ellevild af Glæde én af de 4 Gange han har været her i dag, og blev ved med at raabe til mig, "elle guérit, elle guérit, elle guérit" – han vil endelig gaa med hende förste Gang hun skal ud, hele Byen skal glæde sig ved hende, i Gaar var her deres gamle Vaagekone, med Hilsen fra en Dél, og i Dag en anden italiensk og broget gammel Signora. Skjönt jeg kan se det er gaaet frem, er hun dog som et lille Barn, og Omgang og Samtaler med hende er ogsaa meget enfoldig, Lördag d. 7 de – jeg mærkede jeg blev sövnig i Gaar, og maatte holde op med at skrive, saa tog jeg mit Strikketöi, og vandrede op og ned ad Gulvet, det gik bedre, jeg var nemlig ved min Nattevagt, og det var jo idelige – "maa jeg faa lidt Vand" – "Vil Du törre mig" os v – osv- da kl. gik stærkt til 1, og min Aflöser der skulde komme kl. 12 ikke var kommet, maatte jeg desværre ind og vække Joakim af sin trygge Sövn, han er altid lysvaagen i en Fart, fik en bit smule Töi paa, og hentede i den mørke Nat stakkels Signor Pio, der ogsaa laa i söd Sövn, han havde nemlig majet hele Dagen, saa det var intet Under; han var imidlertid meget flink da han kom, Joakim gik saa til sin Köie og jeg til min, Joak. blev atter vækket

-3-

kl. 5 – jeg kom ind til dem kl. 7 og saaledes gaar det nu i en jævn og stadig Orden, som jeg er saa glad ved, da jeg tror det er det allerbedste; kl. er nu 9, Joak. er for en Timestid siden gaaet ud med Malerkassen og Agnete sover, og jeg sidder og sender Hilsen til hendes og hans Kjære Faster. Jeg ved jo De af Joak. faar en stadig Sygeberetning, saa det er egentlig ikke det jeg her vil indlade mig paa, kun samtale ½ Timestid med Dem, om de to der höre Dem til, og som ogsaa for mig herefter ville höre til dem, mit

Hjerte hviler med Glæde ved. Det er ganske overordentligt saa Agnete hænger ved sit Hjem, og saa hendes Tanker dreie sig herom, særligt jo hendes eget gamle, men ogsaa den ny Slægt derom for hende ogsaa er blevet hendes egen, forleden sagde jeg engang – "ligger Du godt Agnete" – svarede hun "ja jeg ligger godt, Sengen er meget god, men den er ikke saa brillant som vores egen, den er magelös, den fra Onkel Du ved". En anden Gang sagde hin, "Du ved ikke hvad jeg ligger og tænker paa, det er at jeg glæder mig til den Stol, jeg har faaet af Faster, aa det er daadan en deilig gammel én" – osv osv- hvorledes hun skal lave Maden til sin Mand og ordne sit Hus, og modtage sin Slægt, opfylder hende meget, hun sagde forleden – "jeg tror jeg vil skrive op hvad de skal have förste Gang, for ikke at glemme det" og hun har travlt med en yndig Kurv, jeg tror med Blomster som hun har faaet af Tante Susette, Sé de er vore Samtale-

-4-

-emner. I Gaar læste jeg et lille Digt af Richardt for hende, om en jublende Solsort, det var hun saa glad ved, og bad mig om et Digt igjen i Dag, nu faar vi sé, hun sover endnu tryk, jeg tror som ogsaa Lægen siger, at Sövnens er det vigtigste – Fem Gange om Dagen faar hun $\frac{1}{2}$ [?]kopfuld, af tynd Suppe med Æg i, lige der ovenpaa en Spiseskefuld Vin, som naturligvis ogsaa Sup: bliver givet hende med Ské, 3 Gange om Dagen ganske frisk Gedemælk, Vand naar hun vil, et par Gange Bruspulver, og alt det tilsammen er ikke saa lidt Næring. Ved De hvad, Kjære Fröken Skovgaard, jeg er bange at den Sygeplejerske, som Deres Onkel sendte ned til sine Börn, ikke har været saa fornuftig, som hun burde være, med Penge, hun har vist tænkt lidt rigelig meget paa sin egen Bekvemmelighed, det var ikke saa pænt af hende, syntes jeg, men nu kan det jo ikke ændres, og godt var det, at det var Livet og ikke Döden, der fordrede hjælp. Saa vil jeg ogsaa bede Dem saameget, ikke at tænke for godt om mig, De kan nok vide at Glæden er paa min Side, ved at kunne være lidt til hjælp hernede, - ved en Gang imellem at höre Agnete sige "det er deiligt Du er her" – og ved at sé Joakim med sit lune Smil, vende sig om og nikke, naar han vandre ud for flere Timer, for som han siger "i sit Ansigts Sved, at fortjene Brödet til sig og sin Hustru". Der græder et lille Barn, ganske paa dansk synes jeg. – Og saa lev vel Kjære Fröken Skovgaard, vil De hilse deres kjære Onkel hjerteligt, ogsaa Fr: [?] og Fr: Aggers: - Jeg var saa glad at [?Mally] spiste hos Dem, - [?Tør] en af deres Folk bringe denne lille Seddel til hende, vil De hilse [?]: naar De ser hende. Agnete hilser Dem kjærligt, og beder Dem takke "Onkel" for hans Brevkort, det var morsomt at faa. Og lev saa vel – og Gud Vold. – Deres Nanny Bech

Til, end for. Dr. Alfonso's Ensigne, var siden Feb. 5 - jeg kom ind til dem Feb. 7 - og saaledes gik det alleveit af Glæde is af de 4 Gange han har været her i Dag, og blev ved at raabe til os; alle gubnit, alle gubnit, alle gubnit - her vil endelig gaa med hende, første Gang kom skal ud, hele Bogen skal glæde sig ved hende, i Gaar var her deres gamle Lange Bogen, ind til dem fra en Bøt, og i Dag en anden i det nye og meget gammelt Hjørne. - Skjænte jeg kan se det er gaar frem, og hvor dog som et lille Bogen og Bøgerne og Bortaler med hende og og saa meget en folkelig, - Toledag d. 12 de jeg tænkte jeg blev hoven i Gæst, og maatte holde op med at skrive, saa tog jeg ind til Skole, og vandrede op og ned ad Gaden, det gik bedst, jeg var nemlig ved min Brevstav og det var jo ideltid - saa jeg var ind i den - vil de høre mig om - saa - de til gik stærkt til 1, og min Reflekt der skulde komme til 12 i alle van Kommet, maatte jeg derover ind, og vakte Læreren og sin Tugge Boy, han er altid lyssagende i en Bøt, til en til komme til og fæstede i, der indtækte det datter, og var ind, og oppe i, i det ind, han havde nemlig meget hele Bogen, saa det var indtækte, han var indtækte meget glæde de kan kom, Læreren gik saa til den Højde af jeg til en, Læreren blev atter vallet